



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5467/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 86/20 од 12.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 86/20 од 12.05.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 86/20 од 12.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр 13/19 од 23.12.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је као тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу ББ, на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, исплати износ који је утврђен закључком о листи потраживања са закључком о оспореним потраживањима у износу од 214.421,28 динара, са законском затезном каматом од 31.01.2019. године, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је овај тужилац тражио да му на досуђени износ накнаде штете из става првог изреке, тужена исплати законску затезну камату од 14.05.2007. године до 30.01.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи АА, на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, исплати износ који је утврђен закључком о листи потраживања са закључком о оспореним потраживањима у износу од 219.387,93 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је ова тужиља тражила да јој тужена на досуђени износ накнаде имовинске штете, из става трећег изреке, исплати законску затезну камату од 14.05.2007. године до 30.01.2019. године. Ставом петим изреке,

обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 49.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 86/20 од 12.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку Прр1 13/19 од 23.12.2019. године, садржана у ставу првом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтевима тужилаца који се односе на новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, у поступку пред Привредним судом у Чачку у предмету Ст 4/10, а повреда овог права тужилаца је утврђена решењем Привредног суда у Чачку Р4 Ст 7/18 од 06.02.2018. године, док је ненаплаћено потраживање утврђено закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године. О праву тужилаца на накнаду имовинске штете и висини штете судови су одлучили ценећи одредбу члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Врховни касациони суд сматра да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе, с обзиром да у конкретном случају није одступљено од судске праксе тако да нема потребе да се о изјављеној ревизији одлучује ради разматрања правног питања од општег интереса, или новог тумачења права након закључка усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 02.11.2018. године у поступку разматрања спорног правног питања Спп 6/16, иницираног од стране Основног суда у Сјеници.

У конкретном случају, одлучено је у складу са наведеним закључком Врховног касационог суда који гласи: Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, као и одлука којима су у стечајном поступку утврђена потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.01.2019. године. Вредност побијаног дела предмета спора 214.421,28 динара. Првостепена пресуда је донета 23.12.2019. године, а другостепена пресуда је донета 12.05.2020. године.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку у споровима мале вредности ревизија није дозвољена Врховни касациони суд је донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић